

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 12 juli 2012 i mål T-334/10,
- ogiltigförklara det beslut som fattades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 12 maj 2010 i ärende R 924/2009-1,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta kostnaderna för förfarandet vid tribunalen, domstolen och överklagandenämnden samt ersätta klagandens rättegångskostnader,
- för det fall Vermop Salmon GmbH agerar till stöd för harmoniseringsbyråns yrkanden kommer sökanden senare att framföra ytterligare yrkanden,
- förplikta Vermop Salmon GmbH att bära sina egna rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Tribunalens dom av den 12 juli 2012 ska upphävas, eftersom tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte ha beaktat omfattningen på den prövning som överklagandenämnden ska göra i ett överklagandeförfarande enligt artiklarna 63.1 och 64.1 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken.

Tribunalen har inte beaktat den funktionella kontinuitet som gäller mellan harmoniseringsbyråns instanser och inte tagit hänsyn till att även uttryckliga yrkanden inte kan fritar överklagandenämnden från sin skyldighet att på ett omfattande sätt pröva det angripna beslutet såväl vad gäller de faktiska omständigheterna som i rättsligt hänseende.

Tribunalen har enbart grundat sitt avgörande på konstaterandet att frågan om ett verkligt bruk av det äldre varumärket utgör en specifik fråga som ska besvaras i ett tidigare skede, och att överklagandenämnden inte behöver pröva denna fråga.

Tribunalen har härvid inte beaktat att denna fråga har ett samband med kravet på att det ska visas att det förelegat ett sådant bruk som har rättslig verkan, vilket utgör en del av nullitetsförfarandet och vilket således som sådant omfattas av området för överklagandenämndens prövning.

Vidare har tribunalen åsidosatt artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, eftersom tribunalen har gjort en felaktig tillämpning av de allmänna principer som ligger till grund för bedömningen av huruvida en förväxlingsrisk föreligger.

Tribunalen har särskilt vid bedömningen av huruvida varumärkeslikhet föreligger, grundat sig på det av erfarenhet konstate-

rade förhållandet att konsumenter lägger större vikt vid början av ett ord än övriga delar av varumärket, utan att det bedöma huruvida denna på erfarenhet grundade omständighet är tillämplig i förevarande fall.

Vidare har tribunalen inte i tillräcklig mån beaktat de faktiska omständigheter som klaganden anfört rörande varumärkeslikheten. Dessutom har tribunalen övertagit överklagandenämndens konstateranden utan att göra en prövning av deras riktighet.

Överklagande ingett den 26 september 2012 av Luigi Marcuccio av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 3 juli 2012 i mål T-27/12, Marcuccio mot domstolen

(Mål C-433/12 P)

(2012/C 355/22)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (ombud: G. Cipressa, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska unionens domstol

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelats av tribunalen den 3 juli 2012 i mål T-27/12 i sin helhet och utan undantag,
- i första hand, förplikta domstolen att ersätta sökandens rättegångskostnader i första instans och i målet om överklagande och i sin helhet och utan undantag bifalla sökandens yrkanden som de framgår av ansökan varigenom talan väckts i första instans,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för avgörande i sak.

Grunder och huvudargument

Det överklagade beslutet är uppenbarligen otillräckligt motiverat, ormligt, ologiskt och innebär att de faktiska omständigheterna har missuppfattats. Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den kvalificerade flera skrivelser från sökanden till domstolens förste generaladvokat som begäran om omprövning i den mening som avses i artikel 256 andra stycket FEUF.